

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
11.	— Lege pentru modificarea alin. (4) al art. 262 din Legea educației naționale nr. 1/2011.....	2
277.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (4) al art. 262 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	3–6
★		
	Opinie concurentă.....	6–7
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
19.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2015 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor externe nerambursabile	8–9
91.	— Hotărâre pentru reprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centru de Conferință și Cultură” la Universitatea Politehnică din București	10
97.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei	11–12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
228.	— Decizie privind numirea doamnei Alina Popa în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	13
229.	— Decizie privind numirea domnului Borbély László în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
266.	— Ordin al ministrului transporturilor privind încredințarea serviciului de interes economic general Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A.	14–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea alin. (4) al art. 262
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (4) al articolului 262 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Personalul didactic de predare cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani, cu gradul didactic I, beneficiază de reducerea normei didactice cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

NICULAE BĂDĂLĂU

București, 3 martie 2017.

Nr. 11.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (4)
al art. 262 din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea alin. (4) al art. 262 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS**

București, 3 martie 2017.

Nr. 277.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 698**

din 29 noiembrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kolotelo Dmetro Mihailovici, Litviin Vadim Victorovici, Mushchuk Dmytro și Nikiforiuk Yurii Huntarsovici în Dosarul nr. 4.477/285/2015/a1 al Tribunalului Suceava — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.404D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă traducătorul autorizat pentru limba ucraineană Tetiana Toma.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.459D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 15.666/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

4. La apelul nominal se prezintă personal părțile Lucian Constantin și Andrei Lucian Văduva, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.404D/2015 și nr. 1.459D/2015 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Părțile prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexare.

6. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.459D/2015 la Dosarul nr. 1.404D/2015, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente. Acestea lasă la aprecierea Curții soluționarea cauzei.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Astfel, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 145 din 17 martie 2016. Mai mult, arată că, în speță, termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost respectat, având în vedere că, în prima cauză, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul

instanței la 9 septembrie 2015, în timp ce măsura preventivă expira la 14 septembrie 2015, iar, în cea de-a doua, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 10 septembrie 2015, în condițiile în care măsura preventivă expira la 16 septembrie 2015. Consideră că termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este un termen procedural regresiv, care se calculează pe zile pline, iar nu pe zile libere. În acest sens, arată că art. 269 din Codul de procedură penală — referitor la calculul termenelor procedurale — trebuie interpretat strict, în sensul că nu este aplicabil termenelor de regresivitate, ci doar termenelor de succesiune, întrucât, potrivit alin. (4) al articolului menționat, când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. Or, din referirea la ziua care „urmează”, reiese că art. 269 din Codul de procedură penală nu vizează termenele de regresivitate, având în vedere că aceste termene nu se raportează la zilele următoare celei de la care încep să curgă, ci la zilele anterioare celei în care se împlinesc. Prin urmare, termenele procedurale de regresivitate se calculează pe zile pline în scopul ocrotirii drepturilor procesuale ale participanților în procesul penal — inclusiv ale procurorului, sens în care invocă Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, paragraful 34.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.477/285/2015/a1, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Kolotelo Dmetro Mihailovici, Litviin Vadim Victorovici, Mushchuk Dmytro și Nikiforiuk Yurii Huntarsovici cu ocazia soluționării contestației împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară cu privire la verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, ca urmare a trimerii în judecată a inculpaților.

10. Prin Încheierea din 11 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 15.666/302/2015, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară cu ocazia verificării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, ca urmare a trimerii în judecată a unui inculpat.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și prevederile art. 6 paragraful 3 referitor la drepturile acuzatului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în

care s-ar interpreta că termenul de 5 zile este un termen de recomandare, și nu unul imperativ. Arată că sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015. În acest sens, autorii excepției Kolotelo Dmetro Mihailovici, Litviin Vadim Victorovici, Mushchuk Dmytro și Nikiforiuk Yurii Huntarsovici consideră că „termenul prevăzut la alin. (1) al art. 207 din Codul de procedură penală este un termen legal și imperativ, care fixează durata minimă până la care procurorul poate sesiza judecătorul de cameră preliminară cu rechizitoriu și respectiv cu dosarul cauzei”, iar consecințele nerespectării acestui termen sunt „cele prevăzute de art. 268 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, care duc implicit la nulitatea manierei în care a fost sesizată instanța de fond, procurorul fiind decăzut din exercițiul pe care tocmai l-a formulat”. Cei patru autori ai excepției susțin că procurorul nu a înaintat instanței rechizitoriul împreună cu dosarul cauzei cu cel puțin 5 zile înainte de data expirării măsurii arestării preventive, având în vedere că, în cauză, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 9 septembrie 2015, iar măsura preventivă expira la 14 septembrie 2015. Consideră că „au fost încălcate dispozițiile art. 269 alin. (1) din Codul de procedură penală, care stabilesc maniera de calcul a celor 5 zile, astfel cum au fost consfințite de Decizia nr. 336 a Curții Constituționale, care modifică și dă o interpretare generală clară”, în sensul că „termenul de 5 zile este un termen întreg”.

12. **Tribunalul Suceava — Secția penală** apreciază, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, pentru egalitate de tratament juridic, urmează a se constata că termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este un termen imperativ, iar nu de recomandare. Consideră că, dacă se păstrează practica dezvoltată în privința inexistenței unei sancțiuni pentru nerespectarea termenului de 5 zile mai sus menționat, permițând, astfel, ca rechizitoriul prin care este trimis în judecată un inculpat arestat preventiv să poată fi depus la instanță oricând în intervalul de 5 zile, se încalcă prevederile art. 16, art. 21 alin. (3), art. 24 și 124 din Constituție.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** consideră că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Arată că atât considerentele, cât și soluția Deciziei Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015 sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în cazul prezentei excepții de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că termenul de 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive este un termen de recomandare, iar nu un termen imperativ. În acest sens, arată că, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, în această materie, dreptul la apărare, prin importanța pe care o are, excedează sferei intereselor inculpatului, interesând întreg procesul penal și activitatea judiciară în general. Astfel, ținând cont de faptul că rațiunea termenului de depunere a rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, la judecătorul de cameră preliminară — în cazul în care procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de

care s-a luat o măsură preventivă — este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a verifica din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive, consideră că și acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu. Arată că aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu prevederile constituționale ale art. 24 și ale art. 124, precum și ale art. 20 raportat la prevederile art. 6 paragraful 3 lit. b) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia*”.

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 3 referitor la drepturile acuzatului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că trimiterea la instanța competentă, de către procuror, a rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, declanșează procedura de cameră preliminară. În cazul în care inculpatul trimis în judecată se află, la momentul sesizării instanței, sub puterea unei măsuri preventive dispuse în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară, primind dosarul, are obligația ca, din oficiu, fără a exista vreo cerere din partea procurorului sau a inculpatului, să procedeze la verificarea — cu respectarea procedurii reglementate de art. 207 din Codul de procedură penală — a legalității și temeiniciei măsurii preventive căreia îi este supus inculpatul, indiferent de felul acesteia (control judiciar, control judiciar pe cauțiune, arest la domiciliu sau arestare preventivă), și să decidă dacă se impune sau nu ca măsura preventivă să fie menținută.

În acest scop, rechizitoriul cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale, așa cum rezultă din dispozițiile art. 328 alin. (1) raportate la art. 286 alin. (2) lit. e) teza finală din Codul de procedură penală. Rechizitoriul poate să cuprindă, potrivit art. 330 din Codul de procedură penală, și propunerea de luare, menținere, revocare sau de înlocuire a unei măsuri preventive. Acest text se referă la dreptul procurorului de a formula cereri în legătură cu măsurile preventive, cereri pe care le poate face fie prin rechizoriu, odată cu sesizarea instanței, fie ulterior, în cursul procedurii de cameră preliminară. Dreptul procurorului de a formula astfel de cereri nu trebuie însă confundat cu sesizarea din oficiu în baza căreia judecătorul de cameră preliminară verifică, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală, legalitatea și temeinicia măsurii preventive (paragraful 14 din Decizia nr. 145 din 17 martie 2016).

21. De asemenea, Curtea a reținut că, atunci când inculpatul trimis în judecată este supus unei măsuri preventive, sesizarea instanței competente trebuie făcută de procuror, conform art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive, iar judecătorul de cameră preliminară trebuie să verifice, din oficiu, legalitatea și temeinicia măsurii preventive în termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului și înainte de expirarea duratei acesteia, potrivit art. 207 alin. (2) din Codul de procedură penală. Așadar, dispozițiile de lege menționate stabilesc termene atât pentru procuror — un termen în interiorul căruia să înainteze rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, către judecătorul de cameră preliminară, astfel încât acesta să aibă timpul necesar și suficient pentru a face aceste verificări anterior expirării duratei măsurii preventive —, cât și pentru judecătorul de cameră preliminară (paragraful 15 din Decizia nr. 145 din 17 martie 2016).

22. Cu privire la un termen regresiv similar celui prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nerespectarea termenului „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive” atrage incidența art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală. Prin această decizie, Curtea a reținut că, potrivit art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia, alin. (2) al aceluiași articol, în prima și ultima teză, stabilind că judecătorul de drepturi și libertăți fixează termen pentru soluționarea propunerii de prelungire a arestării preventive înainte de expirarea duratei măsurii, avocatul inculpatului este încunoștințat și i se acordă, la cerere, posibilitatea de a studia dosarul cauzei (paragraful 19 din Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015). În ceea ce privește natura juridică a termenului regresiv reglementat de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală (art. 159 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968) și consecințele nerespectării acestuia, Curtea a observat că practica judiciară cvasiunanimă a calificat termenul de minimum 5 zile de sesizare a instanței pentru prelungirea arestării preventive ca fiind un termen de recomandare (paragraful 21 din Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015). Ținând cont de faptul că rațiunea termenului de depunere a propunerii de prelungire a duratei arestării preventive este aceea de a asigura respectarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat și de a elimina arbitrariul în ceea ce privește dispunerea prelungirii

măsurii privative de libertate, Curtea a constatat că acest termen are natura juridică a unui termen peremptoriu, aceasta fiind singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor procesual penale criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare și cu dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției (paragraful 48 din Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015). Curtea a concluzionat că „nerespectarea termenului de depunere a propunerii de prelungire a arestării preventive la judecătorul de drepturi și libertăți «cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive» este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului arestat, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea procurorului din exercițiul dreptului de a depune propunerea de prelungire a duratei arestului preventiv și nulitatea absolută a actului făcut peste termen” (paragraful 49 din Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015).

23. Prin Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, mai sus citată, Curtea a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel prevăzut de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind un termen peremptoriu, dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de durată, aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, practică judiciară care a dat textului valențe neconstituționale —, în cazul termenului stabilit de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu se poate vorbi despre o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, este inadmisibilă (paragraful 19 din Decizia nr. 145 din 17 martie 2016).

24. În același sens sunt și deciziile nr. 251 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 16 iunie 2016, și nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016.

25. Distinct de cele arătate mai sus, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, menționată anterior, Curtea a reținut că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile, îndeplinind condițiile referitoare la calitatea legii, și că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente prevederile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragraful 18 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kolotelo Dmetro Mihailovici, Litviin Vadim Victorovici, Mushchuk Dmytro și Nikiforiuk Yurii Huntarsovici în Dosarul nr. 4.477/285/2015/a1 al Tribunalului Suceava — Secția penală și, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 15.666/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția penală și Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

★

OPINIE CONCURRENTĂ

1. Considerăm că **soluția adoptată**, cu unanimitate de voturi, prin Decizia Curții Constituționale nr. 698 din 29 noiembrie 2016 — aceea de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală — **trebuia motivată în sensul că, din perspectiva interesului procesual al invocării acestei excepții, nu este îndeplinită condiția existenței legăturii cu soluționarea cauzei**, întrucât termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost respectat în ambele cauze penale în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate. Astfel, în Dosarul nr. 4.477/285/2015/a1 al Tribunalului Suceava — Secția penală, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 9 septembrie 2015, în timp ce măsura preventivă expira la 14 septembrie 2015, iar, în Dosarul nr. 15.666/302/2015 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 10 septembrie 2015, în condițiile în care măsura preventivă expira la 16 septembrie 2015.

În ambele cauze penale, procurorul a respectat termenul de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, având în vedere că acest termen are o natură juridică mixtă — substanțială și procedurală — și se calculează pe zile pline, iar nu pe zile libere.

2. Cu privire la termenul stabilit de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a reținut, pe de o parte, că acesta este — ca și termenul prevăzut de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală — un termen **peremptoriu** (Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 16 iunie 2016, paragraful 28, și Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 17), iar, pe de altă parte, că nerespectarea lui este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente dispozițiile art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru

nerespectarea acestui termen fiind **decăderea** organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la menținerea măsurii preventive în cauză și **nulitatea absolută** a actului făcut peste termen (Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, paragraful 18).

Jurisprudența mai sus menționată a Curții Constituționale se referă, așadar, numai la **caracterul obligatoriu/peremptoriu** al termenului prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar **nu și la modul de calcul** al acestui termen.

3. Art. 160 din Codul de procedură din 1968 avea următorul cuprins: „*Când procurorul dispune, prin rechizitoriu, trimiterea în judecată a inculpatului aflat în stare de arest, dosarul se înaintează instanței competente cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea mandatului de arestare sau, după caz, a duratei pentru care a fost dispusă prelungirea arestării*”. Majoritatea instanțelor de judecată au considerat că termenul prevăzut de art. 160 din Codul de procedură penală din 1968 era un termen de recomandare, astfel că nu s-a pus problema modului exact de calcul al acestuia. În mod similar, în literatura de specialitate discuțiile s-au purtat doar asupra caracterului peremptoriu sau de recomandare al termenului de 5 zile instituit de art. 160 din vechiul Cod de procedură penală, motiv pentru care nici **doctrina nu s-a pronunțat cu privire la natura juridică a acestui termen, respectiv dacă este procedural sau substanțial**.

4. În cazul în care termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din noul Cod de procedură penală este considerat a fi unul **substanțial**, el se calculează **pe zile pline**, neavând relevanță faptul că expiră într-o zi lucrătoare sau într-una nelucrătoare, conform dispozițiilor art. 271 din Codul de procedură penală cu privire la calculul termenelor în cazul măsurilor privative sau restrictive de drepturi.

În schimb, în cazul în care s-ar interpreta că acest termen este unul pur **procedural**, el s-ar calcula **pe zile libere**, ceea ce ar însemna că înaintarea rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, ar trebui efectuată de către procuror **cu 7 zile înainte de expirarea duratei măsurii preventive**, iar, în cazul în care termenul procedural s-ar împlini într-o zi nelucrătoare, el s-ar

proroga până în prima zi lucrătoare care urmează, depunerea rechizitoriului impunându-se a fi făcută **cu 8 sau 9 ori chiar cu mai multe zile înainte de expirarea măsurii**, atunci când sunt sărbători legale sau zile declarate nelucrătoare, potrivit art. 269 din Codul de procedură penală referitor la calculul termenelor procedurale.

5. Observăm, pe de o parte, că **termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală** este reglementat în materia măsurilor preventive, unde se discută, în general, despre **termene substanțiale**. Pe de altă parte, termenul în discuție vizează un **act procesual**, și anume trimiterea la instanța competentă, de către procuror, a rechizitoriului, împreună cu dosarul cauzei, act procesual care declanșează procedura de cameră preliminară, iar în astfel de cazuri este vorba, în general, despre **termene procedurale**. **Întrucât termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală împrumută caracteristici atât de la termenele procedurale, cât și de la termenele substanțiale, apreciem că el are o natură juridică mixtă.**

Doctrina a reținut că deosebirea dintre termenele procedurale și cele substanțiale este determinată de interesul protejat, adică de rațiunea avută în vedere la instituirea lor, în sensul că termenele procedurale protejează **interese pur procedurale**, fiind necesare pentru sistematizarea și disciplinarea activităților procesuale, în timp ce termenele substanțiale protejuesc **interese extraprocesuale** și vizează situațiile care atrag restrângerea ori îngădirea unor drepturi sau interese, așa cum este cazul termenelor care privesc măsurile preventive și măsurile asigurătorii.

Cu privire la **rațiunea** instituirii termenului prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală (*ratio legis*), considerăm că legiuitorul a urmărit, pe de o parte, ocrotirea **dreptului la apărare** al inculpatului supus unei măsuri preventive (control judiciar, control judiciar pe cauțiune, arest la domiciliu sau arestare preventivă), care este un **interes procedural**, iar, pe de altă parte, protejarea **libertății fizice (de mișcare) a inculpatului și a drepturilor sale fundamentale privind libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică** — ce pot fi afectate prin luarea unei măsuri preventive, așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa (Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, paragraful 20, și Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016, paragrafele 13, 15, 19 și 26) — care reprezintă **interese extraprocesuale**. Astfel, termenul de 5 zile prevăzut de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este reglementat în materia măsurilor preventive tocmai pentru a asigura mai multe garanții inculpatului atunci când este pusă în discuție privarea sa de libertate sau limitarea libertății individuale și a drepturilor fundamentale arătate mai sus. De fapt, **scopul ultim al termenului analizat este protejarea libertății inculpatului și a celorlalte drepturi fundamentale menționate anterior** — în cazul în care față de el s-a dispus o măsură preventivă în cursul urmăririi penale —, iar **dreptul la apărare este doar un mijloc prin care se asigură această protecție**.

Este adevărat că sancțiunea **decăderii** — pe care Curtea Constituțională a reținut-o, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, mai sus citată, paragraful 18, ca fiind incidentă în cazul nerespectării termenului instituit de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală — este specifică termenelor **procedurale**,

având în vedere că art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că ea intervine pentru nerespectarea termenului stabilit de lege pentru exercitarea „*unui drept procesual*”. **Apreciem însă că, prin instituirea termenului analizat, legiuitorul nu s-a îngrijit numai de ocrotirea dreptului la apărare al inculpatului supus unei măsuri preventive și de desfășurarea cu celeritate a procesului penal, ci, mai ales, a urmărit să asigure inculpatului mijloace eficiente în scopul protejării libertății acestuia, precum și a celorlalte drepturi fundamentale amintite mai sus.** Rațiunea legii fiind aceea de a proteja, prin instituirea acestui termen, în primul rând, **drepturi extraprocesuale** — și anume pe cele privind **libertatea individuală, libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică** — termenul ar trebui să fie considerat **substanțial**, iar nu procedural, cu toate consecințele ce decurg dintr-o atare calificare. În acest sens, potrivit art. 271 din Codul de procedură penală, în calculul termenelor privind măsurile preventive sau orice măsuri restrictive de drepturi, **ziua de la care începe și cea la care se sfârșește termenul intră în durata acestuia**.

Astfel, apreciem că termenul de 5 zile instituit de dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală nu poate fi considerat unul pur **procedural**, ci mai degrabă unul **substanțial** sau, cel puțin, cu o **natură juridică mixtă**, care are un **regim juridic diferit** față de termenele procedurale și **se calculează pe zile pline**.

Având în vedere modul de calcul al termenului de 5 zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, rezultă că, **în speță, acest termen a fost respectat**, întrucât, într-una din cauze, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 9 septembrie 2015, în timp ce măsura preventivă expira la 14 septembrie 2015, iar, în cealaltă, rechizitoriul a fost înregistrat pe rolul instanței la 10 septembrie 2015, în condițiile în care măsura preventivă expira la 16 septembrie 2015.

Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei*”. Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, adică relevanța excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, **interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate**, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, și Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20).

Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă, întrucât nu este îndeplinită condiția existenței legăturii cu soluționarea cauzei**.

Judecător,

dr. Livia Doina Stanciu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2015 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor externe nerambursabile

Având în vedere faptul că una dintre principalele măsuri pentru accelerarea absorbției, în anul 2015, a constat în identificarea unor proiecte finanțate din surse naționale a căror finanțare să fie transferată către Programul operațional sectorial Mediu 2007—2013, în scopul atragerii în totalitate a fondurilor europene disponibile, măsură prevăzută la nivel comunitar în nota COCOF 12-0050-01 din 29 martie 2012,

luând în considerare faptul că reglementarea cadrului juridic de preluare a acestor tipuri de proiecte s-a realizat prin adoptarea de către Guvern a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2015 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor externe nerambursabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 30 iunie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2016, care prevede modul și condițiile în care sunt preluate acestea,

ținând cont de faptul că, în vederea evitării dublei finanțări a investițiilor care au fost finanțate inițial din surse naționale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2016, stipulează că plata din fondurile aferente Programului operațional sectorial Mediu a acestor investiții se va realiza ulterior plăților efectuate de CE, pentru aceste proiecte,

având în vedere că la data de 31 martie 2017 are loc procesul de închidere a Programului operațional sectorial Mediu, iar prin aplicația finală de plată pe program se va realiza reglajul conturilor și există riscul să nu mai poată fi efectuate plățile pe aceste proiecte, întrucât prin reglajul financiar realizat să nu mai existe plăți către România,

luând în considerare necesitatea modificării cadrului legal pentru reglementarea efectuării acestor plăți, în vederea transmiterii către Comisia Europeană,

ținând cont de faptul că valoarea cheltuielilor eligibile autorizate de către AM POS Mediu cuprinse în declarația finală de cheltuieli aferentă proiectelor retrospective este de aproximativ 15,4 milioane euro,

neadoptarea de măsuri imediate, prin modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2016, va face ca obiectivele de investiții finalizate, finanțate inițial din bugetul de stat sau/și din bugete locale să nu mai fie decontate din instrumente structurale în cadrul Programului operațional sectorial Mediu 2007—2013 (POS Mediu), întrucât după reglarea financiară de la nivelul Comisiei Europene nu se vor întoarce bani, care să reîntregească sursele de finanțare inițiale,

în același timp efectuarea acestor plăți în acest moment nu poate fi realizată fără modificarea bazei legale și, pe de altă parte, există sume în valoare de 15.282.447,23 lei, rambursate necuvenit, pentru care este necesară crearea unui mecanism de recuperare, astfel încât să nu fie afectat bugetul de stat,

având în vedere faptul că sumele primite de la Uniunea Europeană pentru proiectele retrospective nu mai pot fi utilizate pentru finanțarea proiectelor aferente cadrului financiar al Uniunii Europene 2007—2013, întrucât perioada de eligibilitate a luat sfârșit,

luând în considerare că neadoptarea prezentului act normativ menține blocajul neutilizării sumelor aferente proiectelor retrospective cuvenite bugetului de stat,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2015 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor externe nerambursabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 30 iunie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul I, alineatele (8) —(14) se abrogă.**

2. **După articolul I se introduc trei noi articole, articolele I¹—I³, cu următorul cuprins:**

„**Art. I¹.** — Cheltuielile autorizate de către Autoritatea de management pentru POS Mediu aferente obiectivelor de investiții finalizate sau pentru partea finalizată din obiectivele de investiții aflate în execuție prevăzute la art. I alin. (1) și (2), incluse în declarația finală de cheltuieli pentru program, se rambursează prin reîntregirea bugetelor din care au fost

finanțate inițial obiectivele de investiții potrivit prevederilor art. I alin (4)—(6) și acordarea sumei prevăzute la art. I alin. (7), anterior rambursării sumelor de la CE, în limita sumelor aferente programului operațional din fonduri UE disponibile în conturile bancare ale programului operațional la nivelul Autorității de certificare și plată, respectiv la nivelul Autorității de management.

Art. I². — (1) În cazul în care Autoritatea de management pentru POS Mediu identifică sume transferate nejustificat beneficiarilor obiectivelor de investiții, solicită restituirea în termen de 30 de zile calendaristice de la data notificării beneficiarului cu privire la aceste sume.

(2) În situația în care beneficiarii nu restituie sumele prevăzute la alin. (1) în termenul stabilit, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, prin

Autoritatea de management pentru POS Mediu, solicită în scris Ministerului Finanțelor Publice sistarea alimentării atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii. Alocarea și utilizarea cotelor defalcate din impozitul pe venit și a sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost sistate în condițiile altor acte normative, se mențin.

(3) După recuperarea sumelor de la beneficiari, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, prin Autoritatea de management pentru POS Mediu, comunică în scris Ministerului Finanțelor Publice, care dispune încetarea restricțiilor prevăzute la alin. (2).

(4) La cererea ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale prin care se angajează să achite sumele prevăzute la alin. (1) și în care se menționează Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene prin Autoritatea de management pentru POS Mediu ca beneficiar al sumelor și detaliile privind plata, directorii generali ai direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/directorul general al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București/șefii de administrație ai administrațiilor județene ale finanțelor publice dispun alimentarea conturilor acestora atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, până la nivelul sumelor solicitate pentru plata sumelor decontate necuvenit prevăzute la alin. (1).

(5) În termen de două zile lucrătoare de la data alocării sumelor, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale prezintă unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului documentele de plată prin care achită sumele prevăzute la alin. (1), potrivit celor menționate în cerere.

(6) În cazul în care ordonatorii de credite nu prezintă documentele de plată în termenul prevăzut la alin. (5) sau în

cazul în care acestea nu sunt întocmite potrivit destinației prevăzute la alin. (4), unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să retragă din conturile bugetelor locale sumele aferente cotelor defalcate din impozitul pe venit, precum și sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost alocate pe baza cererii, corespunzătoare documentelor de plată neprezentate sau întocmite eronat. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să comunice de îndată ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale sumele care au fost retrase și motivele pentru care au fost retrase.

Art. 13. — Sumele aferente cheltuielilor neeligibile constatate de autoritatea de management și identificate ulterior datei de 31 martie 2017 se vor recupera de la beneficiari potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

3. **Articolul VI se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Art. VI.** — (1) Sumele primite din fonduri de la Uniunea Europeană pentru Programul operațional sectorial Mediu și Programul operațional sectorial Transport, aferente plăților eligibile în cadrul proiectelor retrospective, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (3) lit. 1) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 64/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, se fac venit la bugetul de stat, la o poziție bugetară distinctă, prin intermediul autorităților de management, respectiv al Autorității de certificare și plată în cazul proiectelor de infrastructură de transport.

(2) În cazul Programului operațional sectorial Mediu prevederile alin. (1) se aplică pentru sumele care se cuvin bugetului de stat potrivit prevederilor art. I alin. (4) și (5), cu respectarea prevederilor art. I alin. (7).”

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

p. Ministrul delegat pentru fonduri europene,

Luminița Zezeanu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Centru de Conferință și Cultură” la Universitatea Politehnica din București**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea denumirii obiectivului de investiții ai cărui indicatori tehnico-economici au fost aprobați prin Hotărârea Guvernului nr. 823/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 22 august 2012, din „Sală de conferințe (aulă)” la Universitatea Politehnica din București în „Centru de Conferință și Cultură” la Universitatea Politehnica din București.

Art. 2. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centru de Conferință și Cultură” la

Universitatea Politehnica din București, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 2 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din veniturile proprii ale Universității Politehnica din București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,

Pavel Năstase

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

București, 2 martie 2017.

Nr. 91.

ANEXĂ

**CARACTERISTICI PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Centru de Conferință și Cultură” la Universitatea Politehnica din București**

Titular: Ministerul Educației Naționale

Beneficiar: Universitatea Politehnica din București

Amplasament: Splaiul Independenței nr. 313, București, sectorul 6

Indicatorii tehnico-economici

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (prețuri valabile la data de mai 2016; 1 euro = 4,5 lei), din care:	mii lei	62.040
— construcții + montaj	mii lei	45.975
Valoarea rest de executat (inclusiv TVA) (prețuri valabile la data de mai 2016; 1 euro = 4,5 lei), din care:	mii lei	26.262
— construcții + montaj	mii lei	17.498
— Eșalonarea investiției	INV/C+M	
• Anul I	<u>mii lei</u>	<u>19.000</u>
	mii lei	13.000
• Anul II	<u>mii lei</u>	<u>7.262</u>
	mii lei	4.498
Capacități:		
Suprafața construită	mp	2.195,10
Suprafața desfășurată	mp	6.329,10
Durata de realizare a investiției (rest de executat)	luni	15

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice privind Codul de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P 100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale, din veniturile proprii ale Universității Politehnica din București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 27/2017
privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 18 ianuarie 2017, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 8, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi aprobat pentru aparatul propriu al Ministerului Economiei este de 196 de posturi finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.”

2. La articolul 11, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Ministrul economiei este ajutat în activitatea sa de 4 secretari de stat, precum și de secretarul general și de 2 secretari generali adjuncți, numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului, în condițiile legii.”

3. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se realizează în termenele și cu respectarea condițiilor și a procedurii aplicabile fiecărei categorii de personal, în conformitate cu legislația în vigoare, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului economiei.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Mihai Tudose

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat

pentru afaceri europene,

Ana Birchall

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian-Marius Dobre,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

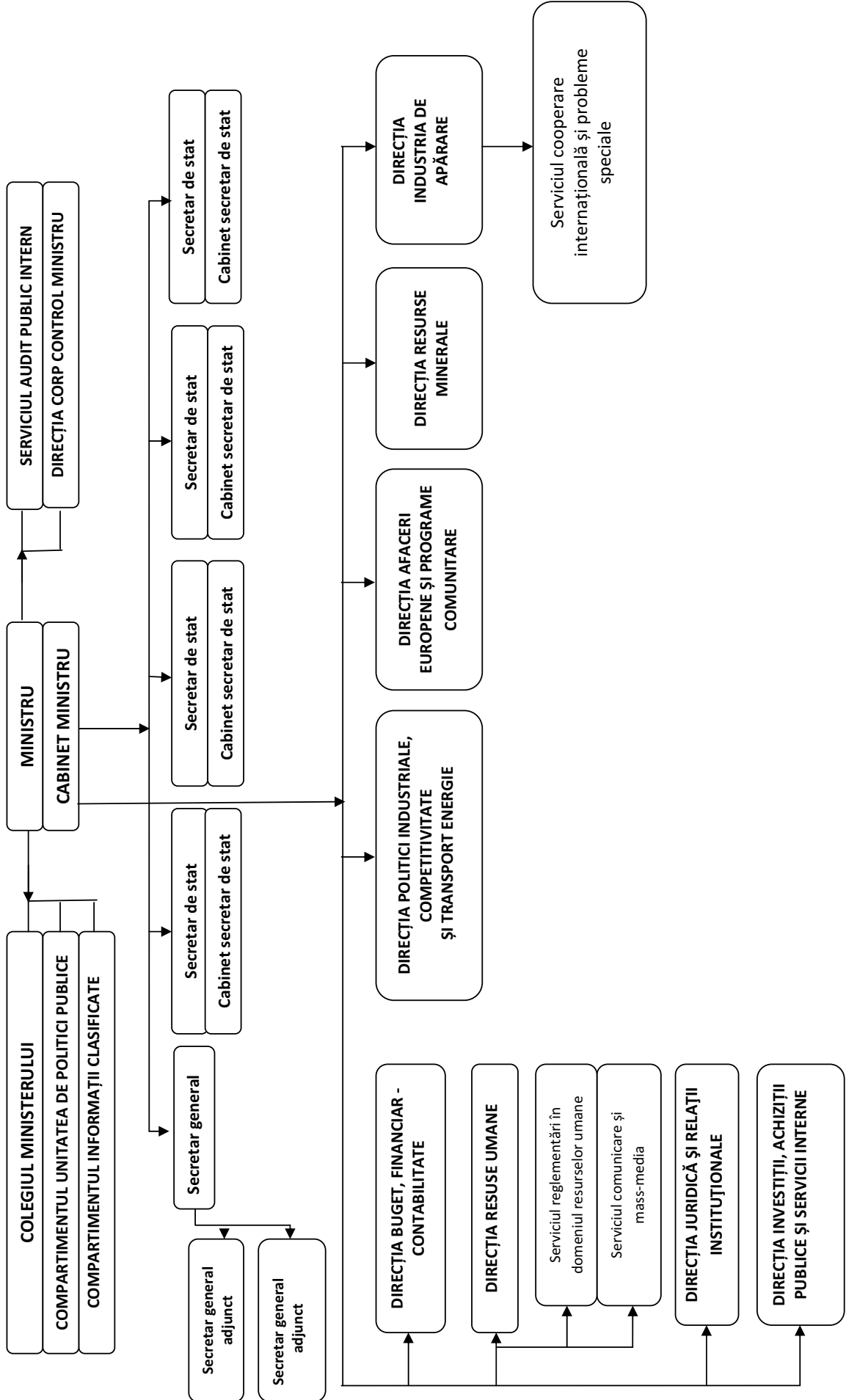
Viorel Ștefan

București, 2 martie 2017.

Nr. 97.

Numărul maxim de posturi = 196,
exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Economiei

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Alina Popa în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alina Popa se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 6 martie 2017.

Nr. 228.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Borbély Laszlo în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), al art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Borbély Laszlo se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 6 martie 2017.

Nr. 229.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind încredințarea serviciului de interes economic general Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A.

Luând în considerare importanța strategică a infrastructurii aeroportuare aflate în administrarea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. în contextul politicilor de securitate regională, având în vedere Comunicarea Comisiei 2014/C 99/03 privind Orientările privind ajutoarele de stat destinate aeroporturilor și companiilor aeriene și art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 523/1998 privind înființarea Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., cu modificările ulterioare,

în conformitate cu Decizia Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general,

în baza Memorandumului nr. 1.778 din 7 februarie 2017 cu tema „Încredințarea serviciului de interes economic general la Societatea Națională «Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța» — S.A. și acordarea compensației pentru îndeplinirea obligației de serviciu public”, aprobat în ședința Guvernului României din data de 9 februarie 2017,

în temeiul art. 4 lit. b) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se încredințează serviciul de interes economic general Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A.

(2) Următoarele activități efectuate de către Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. reprezintă serviciu de interes economic general:

a) întreținerea curentă, repararea și modernizarea suprafețelor de mișcare aeronave (pistă, căi rulare, platforme) aflate în administrarea societății, a turnului de control, precum și a echipamentelor aferente;

b) organizarea, echiparea și operarea fluxurilor de pasageri în terminalele aeroportului;

c) asigurarea, în condițiile legii, a spațiilor și a utilităților necesare autorităților publice care efectuează activități specifice de control pe aeroport;

d) prelucrarea zborurilor cu aeronavele de stat scutite conform legii de la plata tarifelor aeroportuare, inclusiv a pasagerilor acestor aeronave, 24 de ore din 24, 7 zile din 7;

e) asigurarea echipamentelor specifice necesare deservirii la sol a aeronavelor menționate la lit. d);

f) protecția infrastructurii aeroportuare.

Art. 2. — (1) Asigurarea activităților prevăzute la art. 1, 24 de ore din 24, la standardele de securitate și siguranță aplicabile în vigoare, reprezintă obligație de serviciu public pentru Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A.

(2) Obligația de serviciu public se instituie până la data de 31 decembrie 2017.

(3) În cazul în care pe durata de valabilitate a obligației de serviciu public condițiile pentru aplicarea Deciziei Comisiei 2012/21/UE nu mai sunt îndeplinite, ajutorul se notifică, în conformitate cu art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Art. 3. — (1) Pentru ducerea la îndeplinire a obligației de serviciu public prevăzute la art. 2, Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. are dreptul la primirea unor compensații în cuantum maxim de 22.730 mii lei.

(2) Pe perioada în care Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. beneficiază de compensație pentru ducerea la îndeplinire a obligației de serviciu public compensația nu poate fi folosită pentru investiții în infrastructura aeroportuară care să conducă la dezvoltarea capacității aeroportului.

Art. 4. — (1) Costurile care sunt luate în calcul la stabilirea și justificarea nivelului compensației cuprind toate cheltuielile fixe și variabile, curente și de capital, efectuate pentru asigurarea activităților aferente serviciului de interes economic general, precum și cota-parte ce revine acestor activități din cheltuielile comune ale societății. Costurile cu investițiile, cu precădere cele privind infrastructura, vor fi luate în calcul dacă sunt legate strict de îndeplinirea serviciului de interes economic general.

(2) Veniturile care vor fi luate în considerare la stabilirea și justificarea compensației vor include toate veniturile obținute din activitățile care fac obiectul serviciului de interes economic general, precum și eventualul profit din celelalte activități desfășurate de societate, altele decât cele aferente serviciului de interes economic general.

(3) La elaborarea bugetului de venituri și cheltuieli al Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. pentru anul 2017 veniturile provenite din activitățile care fac obiectul serviciului de interes economic general se evidențiază separat, împreună cu costurile aferente, calculate conform alin. (1). Valoarea compensației acordate nu va depăși diferența dintre costurile și veniturile respective, și nici eventualul profit obținut din celelalte activități desfășurate de societate, pentru a evita eventuala supracompensare.

(4) Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. reflectă în mod separat în evidențele contabile interne ale societății costurile și veniturile legate de activitățile aferente serviciului de interes economic general, cu evidențierea separată a costurilor cu serviciile prestate pentru prelucrarea zborurilor cu aeronave scutite conform legii de la plata tarifelor aeroportuare, inclusiv a pasagerilor acestor aeronave, precum și pe cele legate de alte activități și servicii, împreună cu parametrii de alocare a acestora.

Art. 5. — (1) Reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor la Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. se vor asigura că în bugetul de venituri și cheltuieli al societății pentru anul 2017 cheltuielile de natură salarială nu depășesc nivelul prevăzut în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat pentru anul 2016.

(2) Pe perioada cât beneficiază de compensație pentru ducerea la îndeplinire a obligației de serviciu public, Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. nu poate modifica în descresștere tarifele aeroportuare.

Art. 6. — (1) Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. va fundamenta lunar valoarea compensației solicitate, conform art. 4, și va întocmi Nota de fundamentare și justificare a subvențiilor/transferurilor ce vor fi primite de la bugetul de stat conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului transporturilor nr. 65/1.712/2016 pentru aprobarea Normelor privind fundamentarea, acordarea și justificarea sumelor primite de la bugetul de stat pentru unele activități desfășurate de unii operatori economici, prin bugetul Ministerului Transporturilor.

(2) În termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru, Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. va prezenta Ministerului Transporturilor, Direcția economică, un raport care va conține:

a) valoarea compensației primite pentru acoperirea cheltuielilor de exploatare și, respectiv, de investiții, aferente serviciului de interes economic general;

b) cheltuielile de exploatare efectuate, care intră sub incidența serviciului de interes economic general, cu defalcare pe tipuri de cheltuieli;

c) numărul de zboruri scutite de la plata tarifelor aeroportuare, efectuate în trimestrul respectiv;

d) contravaloarea tarifelor de la lit. c);

e) cheltuielile cu investițiile efectuate, care intră sub incidența serviciului de interes economic general;

f) valoarea veniturilor proprii obținute din activitățile aferente serviciului de interes economic general;

g) profitul obținut din celelalte activități desfășurate de societate.

(3) Pe baza raportărilor efectuate de Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor efectuează verificări pentru a se asigura că societatea nu a primit compensații care depășesc valoarea determinată conform art. 4.

(4) În raport cu cele constatate în urma activităților prevăzute la alin. (3), Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor solicită societății rambursarea supracompensării.

(5) Direcția transport aerian verifică periodic modul de ducere la îndeplinire de către Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. a obligației de serviciu public.

Art. 7. — (1) Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor asigură raportarea către Consiliul Concurenței a sumelor alocate Societății Naționale „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A., pentru ducerea la

îndeplinire a obligației de serviciu public, în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

(2) În cazul în care nu există date definitive privind valoarea ajutorului de stat, Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor va transmite valori estimative. Erorile constatate și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează până la data de 31 martie a anului următor anului de raportare.

(3) Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor are obligația informării Consiliului Concurenței cu privire la intrarea în vigoare a măsurilor de sprijin, precum și a oricărei modificări aduse măsurii de sprijin, în termen de maximum 5 zile de la momentul la care acest eveniment a avut loc.

(4) Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor are obligația ca în conformitate cu prevederile art. 29 din Regulamentul privind Registrul ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016, să încarce în Registrul general al ajutoarelor de stat acordate în România (RegAS) măsura de ajutor de stat ce face obiectul prezentului ordin, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia. Actul de acordare, plățile, obligațiile de recuperare a ajutoarelor și rambursarea efectivă a respectivelor obligații, aferente acestei măsuri, se vor încărca în RegAS în termen de 7 zile lucrătoare de la data semnării actului sau a publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv de la data instituirii plăților, a obligațiilor de recuperare a ajutoarelor sau a rambursării efective a respectivelor obligații.

(5) Informațiile privind sumele alocate cu titlu de compensație în baza prezentului ordin se păstrează 10 ani de la data acordării ultimei compensații. Aceasta evidență trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor impuse prin actul de acordare și reglementările europene în domeniul ajutorului de stat incidente.

(6) Societatea Națională „Aeroportul Internațional Mihail Kogălniceanu — Constanța” — S.A. ține evidența specifică a compensațiilor de care beneficiază în baza prezentului ordin pentru o perioadă de cel puțin 10 ani de la data ultimei alocări. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare și reglementările comunitare incidente din domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare a beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării ajutorului, originea acestuia, durata, metoda de calcul al ajutoarelor acordate.

Art. 8. — La cererea Comisiei Europene sau a Consiliului Concurenței, Ministerul Transporturilor, prin Direcția economică, va furniza toate informațiile pe care acestea le consideră necesare pentru a stabili dacă compensările acordate în baza prezentului ordin sunt compatibile cu Decizia Comisiei 2012/21/UE.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 27 februarie 2017.
Nr. 266.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

